

«Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος», Ἦχος πλ. Δ΄, ἦ δὲ Νῆ

Nη

Ὁ ἐν Ἐδεμ Παράδεισος ποτέ το ξύλον της γνώσεως
 ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν ἡ ἐκκλησία σου
 Χριστέ τὸν Σταυρὸν σου ἐξήνησεν τὸν πηγασάντα
 τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν ἀλλά τὸ μὲν ἐθανάτωσε
 βρώσῃ φαγόντα τὸν Ἀδάμ τὸ δὲ ἐζωοποίησε
 σὲ πιστεύσασθαι τὸν ληστήν σου οὐ τῆς ἀφεισεως
 κοινῶν ἡμᾶς ἀναδείξον Χριστέ ὁ τῶ πάθει
 σου λύουσας τὴν καθήμων μανίαν τοῦ ἐχθροῦ
 καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς βασιλείας σου Κυριε

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρὸν σου ἐξήνησεν, τὸν πηγασάντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσῃ φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πιστεῖ σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφεισεως, κοινῶν ἡμᾶς ἀναδείξον Χριστέ, ὁ τῶ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς βασιλείας σου Κύριε.

Προσόμοια

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύναντα αὐτοῦς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταῖον καὶ δυνατόν καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπειρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προήλθε Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ὁ τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρός, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ, ὁ εὐλογήσας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δούλόν σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν τὸν Ἰακώβ, ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσης προπάτορας ἡμῶν, σταυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, καὶ συντριβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὠφθη φιμωτῆς ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλόφρονε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰώνιου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας σου.

Ὡσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ Ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν, καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θεῖαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν προδηλῶν. Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὐ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταῖον καὶ δυνατόν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προήλθε, Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν, ὁσίως ἀσκήσασαν, ἐν ὧδαῖς ἐγκωμιάσωμεν πιστοί, τοὺς Ἱεράρχας δὲ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ἄσμασι, θεοφρόνως ὁμοψύχως ἀδελφοί· ἐν ἐγκρατεία γὰρ ἔζησαν, καὶ ἐν νηστεία καθαρᾷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κατετράνωσαν, τὸ εὐαγγέλιον ἡμῖν, μεθ' ὧν ἀνυμνήσωμεν, Γυναικῶν τὰς θεοφόρους καὶ λαμπράς, τὴν αὐτῶν πολιτείαν, θεοπρεπῶς ζηλοῦντες ἐν ψυχῇ, ἵνα εὐρωμεν ἐκεῖ, πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας φαιδρῶς, ὁσίως τε ζήσαντας, εὐφημήσωμεν ἐνδόξως ἀδελφοί, ὡς βιοτεύσαντας καλῶς, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, εὐσεβῶς μετοικισθέντας ἐν χαρᾷ, πρὸς λῆξιν τε

τὴν ἀνώλεθρον, καὶ μακαρίαν τὴν ἐκεῖ, δι' ἀρετῆς καὶ σεμνότητος, εὐθυδρομήσαντας ἰδού, ἀξίως τιμήσωμεν, ὅπως τύχωμεν ἐλέους ἐκ Θεοῦ, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, καὶ αἰώνιου δόξης καὶ χαρᾶς, καὶ ῥυσθῶμεν τῶν ἐκεῖ, ἀπαραιτήτων κολάσεων.

Ἱεραρχῶν ἀπάντων ὁ χορός, Δικαίων ὁμήγουρις, Ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων Γυναικῶν, τῶν βιωσάντων εὐσεβῶς, δυσωπηθέντες χάριτι· Ἰκετεύσατε τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ πανοικτίρμονα Κύριον, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐκεῖ κατακρίσεως, ῥυσθείημεν διαπαντός, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν σοφοί, καὶ μελλούσης ἀπολαύσεως, τρυφᾶν διηνεκῶς, εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀγαλλιώμενοί τε καὶ ἡμεῖς, αἶνον ὑμνοῖς ἀπαύστως, τῷ Ζωοδότῃ ἀνακράζοντες.

Θεοπρεπῆ πανήγουριν πιστοί, κροτήσωμεν σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων δαψιλῶς Ἱεραρχῶν, καὶ Ἀσκητῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ ὁσίων Γυναικῶν, καὶ εὐσεβῶν· τῶν γὰρ φθαρτῶν κατεφρόνησαν, καὶ τῶν προσκαίρων ἀληθῶς, καὶ ὡς ἀράχνην ἠγήσαντο, καὶ ὡσπερ σκύβαλα αὐτά, ἵνα κερδήσωσι, τὸν Χριστὸν καὶ τὰ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ τὰ θεῖα ἐκεῖνα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὐς οὐδὲ ἤκουσε ποτέ, ὧν πρεσβείαις ὁ Θεός, ῥῦσαι φθορᾶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ Ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσει, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστάς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικία πάση παγγενεῖ, καὶ ἀξίωσον τούτους τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου.

Τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεῖται τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις, Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου.